

Läroplan för den undervisning som förbereder för den grundläggande undervisningen

© Närpes stad

Den här läroplanen är uppgjord i enlighet med Grunderna för läroplanen för den undervisning som förbereder för den grundläggande utbildningen 2015 (Utbildningsstyrelsen).

1. Allmänna mål för undervisningen och arrangemangen

Elev med annan språk- och kulturbakgrund

Med invandrarelever avses barn och unga med invandrarbakgrund som antingen flyttat till Finland eller är födda i Finland. Det är en definition som används i de författningar som styr läroplansgrunderna – lagen och förordningen om grundläggande utbildning samt statsrådets förordning om riksomfattande mål för den grundläggande utbildningen. I statsrådets förordning används också begreppet elever med främmande språk som modersmål.

Invandrareleverna är en heterogen grupp med tanke på språk, kultur, utbildning och orsak till immigrationen. Vid utformningen av läroplanen och vid genomförandet av undervisningen är elevens behov det viktigaste. Det är inte väsentligt att fråga hur länge eleven bott i Finland. Däremot är det väsentligt att fråga: Är elevens modersmål eller det språk som dagligen används i hemmet något annat än svenska (finska)? Hur väl behärskar hen språkets alla delområden?

Värdegrund och verksamhetskultur

I Finlands grundlag (1999/731) § 6 ingår följande text:

- Alla är lika inför lagen.
- Lagen garanterar alla rätten till ett rättvist och likvärdigt bemötande.
- Barn skall bemötas som jämlika individer och de har rätt till medinflytande enligt den utvecklingsnivå de besitter i frågor som gäller dem.
- Grundlagens paragraf begränsar myndigheternas prövningsrätt såtillvida att de bör behandla alla enligt likvärdiga och lika principer om det inte stadgas på annat sätt enligt lag.

Den grundläggande utbildningens uppgift är både att undervisa och fostra. Skolorna i Närpes skall stöda föräldrarna i den viktiga fostraruppgiften samt erbjuda eleven en god inlärningsgrund i en

uppmuntrande och trygg inlärningsmiljö. Skolorna skall vara trygga studie- och arbetsmiljöer där både elever, lärare och övrig personal trivs. Skolan har en särskild uppgift att främja en sund personlighetsutveckling och god självkänsla.

Värderingar som styr den grundläggande undervisningen är rättvisa, jämlikhet, hållbar utveckling och samarbete samt verksamhet som utgår från elevens behov. Skolan skall främja förståelse för andra människor och lära eleverna bemöta varandra jämlikt och likvärdigt oberoende av religiös, språklig och kulturell tillhörighet.

Skolan skall stöda eleven att utveckla sin förmåga att ta personligt ansvar, ta ansvar för sin egen framtid och hälsa och även utveckla förmågan att ta ansvar för det gemensamma och andras egendom. Etiska levnadsregler skall förmedlas vidare. I den grundläggande utbildningen skall undervisningen i de olika läroämnena vara politisk obunden och konfessionslös. Den finlandssvenska kulturen intar en central plats i skolan.

Förberedande undervisning

För sexåringar och barn som är i läropliktsålder ordnas undervisning som förbereder den grundläggande utbildningen. Denna undervisning är avsedd för elever med invandrarbakgrund, vars kunskaper i svenska eller finska ännu inte är tillräckliga för studier i en grupp för grundläggande utbildning. Undervisningsanordnaren beslutar om bildandet av undervisningsgrupper för förberedande undervisning för den grundläggande utbildningen. Förberedande undervisning ges åt 6-10 åriga barn under minst 900 timmar och 11-17 åringar under minst 1000 timmar. För undervisningen har inte fastställts någon riksomfattande timfördelning eller lärokurs.

Språkklass

Förberedande undervisning kan ordnas samordnat i den klass eleven anvisats vid inledandet av den förberedande undervisningen eller i språkklass. Språkklasser bildas genast då elevantalet är tillräckligt.

En grundmålsättning i språkklasser är att ge barnen så goda kunskaper som möjligt och förhindra uppkomsten av problem med att följa med undervisningen i en allmän klass. En förberedande klass fungerar som en trygg inlärningsmiljö som lär eleverna att acceptera mångfald och olikheter. I all

undervisning är målet att ge utrymme för den individuella utvecklingen och trygghetskänslan så att skolgången i Finland också fungerar i framtiden.

I Närpes erbjuds eleverna i förberedande undervisning det timantal som fastställts i timplanen för respektive årskurs/åldersgrupp och för ett läsår så långt det är möjligt. I språkklassen undervisas eleverna i en åldersblandad grupp. Undervisningsgrupper bildas enligt elevernas ålder och förutsättningar så att gruppindelningen främjar elevernas sunda växande och utveckling och säkerställer uppnåendet av målen enligt läroplanen och de mål som uppställs i elevernas individuella studieprogram. I skolans pedagogiska arrangemang och undervisning beaktas att eleverna är olika till ålder, studiefärdigheter och inlärningsbakgrund och att undervisningsarrangemangen för eleverna ska planeras och undervisningen differentieras enligt elevernas ålders- och utvecklingsstadium. Detta förutsätter att det ges en tillräcklig timresurs som inte belastar den ordinarie resursen för skolans undervisning.

Under den förberedande undervisningen integreras eleverna i förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen i grupper som motsvarar elevens ålder och elevens eget studieprogram. Eleverna deltar i skolans gemensamma tillställningar. Samverkan bidrar till språkutveckling och uppkomsten av sociala relationer. Integreringen främjar anpassningen och språkinläringen.

I den förberedande undervisningen läggs fokus på intensivträning i svenska. Eleverna får även undervisning i matematik, i miljö- och naturkunskap och ev. främmande språk.

2. Den förberedande undervisningens mål och centrala innehåll

Målet för den förberedande undervisningen är att främja elevens utveckling på ett balanserat sätt och att stöda en god integrering i det finländska samhället. Det är givetvis centralt att ge eleverna de färdigheter som behövs för överföring till den grundläggande utbildningen. De allmänna målen för den förberedande undervisningen är att eleven skall inhämta det svenska språkets basordförråd och grundläggande strukturer så att eleven gör sig förstådd i skolan, i sociala och i vardagliga

situationer. Eleverna skall också få kännedom om den finländska och särskilt den finlandssvenska kulturen.

Elever som inte är läs- och skrivkunniga

För barn och unga med dålig läs- och skrivkunnighet betonas i den förberedande undervisningen inläringen av dessa färdigheter. Målen i det egna studieprogrammet ställs så att undervisningen är lämplig för elevens färdighets- och åldersnivå. Innehållen väljs så att de hjälper eleverna att klara sig i vardagssituationer, stödjer elevens integrering och utvecklingen av identiteten som elev.

För tillägnandet och befästandet av läs- och skrivkunnigheten reserveras tillräckligt med tid. Om elevens färdigheter inte är tillräckliga för studier inom den grundläggande utbildningen, ska i elevens eget studieprogram ägnas uppmärksamhet åt tidtabellen för övergången till den grundläggande utbildningen. Vid behov ska eleven ha möjlighet att fortsätta inom den förberedande undervisningen, övergå till att studera i enlighet med ett årskurslöst individuellt studieprogram eller på annat sätt med de stödåtgärder som bäst passar hen. En elev som inte är läs- och skrivkunnig och som flyttar över till den grundläggande utbildningen ska få tillräckligt med stöd.

Språkundervisningen

Målet för studierna i svenska är på nivåskalan för språkkunskaper nivån A1-A2 (se bilaga eller www.edu.fi), vilka beskriver elevens genomsnittliga kunskaper i slutskedet av den förberedande undervisningen. I den förberedande undervisningen är huvudvikten lagd på studier i svenska som andra språk. Undervisningen följer i tillämpliga delar läroplanen för svenska som andra språk. Elevens skol- och studiebakgrund och eventuella tidigare kunskaper i svenska ska beaktas i undervisningen.

Elevens självkännedom skall stärkas genom undervisning i det egna modersmålet och kulturen (hemspråk). Syftet med undervisningen i elevens eget modersmål är att stödja och främja elevens kunskaper i sitt modersmål, kunskapen om den egna kulturella bakgrunden och utvecklingen av den egna identiteten. Eleverna kan vara både från förskolan och från olika årskurser i den grundläggande utbildningen.

Elevernas studier i finska och främmande språk inleds om möjligt enligt kommunens språkprogram och läroplanen för den grundläggande utbildningen. De språkliga färdigheterna och elevens ålder avgör dock i vilken mån studier i andra språk kan ingå i elevens eget studieprogram redan under den förberedande undervisningen. För elever som inte påbörjar studier i finska som A-språk i årskurserna 1-6 erbjuds lärokurs i finska som B-språk från årskurs 7.

Övriga läroämnen

Under den förberedande undervisningen följer målen och innehållet för de övriga läroämnena i tillämpliga delar målen och innehållet i läroplanen för den grundläggande utbildningen i den mån de ingår i elevens studieprogram. Vår närmiljö Närpes och dess natur och kultur, vårt levnadssätt och våra sociala normer utgör grunden. Finland och de finlandssvenska områdena beaktas och kan utvidgas att också omfatta Norden.

3. Uppgörande av eget studieprogram

Eleverna genomför studierna enligt ett individuellt studieprogram som den lärare, som har ansvaret för den förberedande undervisningen, gör upp för varje enskild elev i samarbete med elevens övriga lärare och elevens vårdnadshavare. Studieprogrammet uppgörs genast när undervisningen påbörjas och revideras med jämna mellanrum. Individuella mål fylls i då läraren lärt känna eleven. För uppgörandet av individuellt studieprogram finns blankett som bilaga till denna läroplan (bilaga 1).

4. Elevvården och samarbetet i anslutning till den

Elevvård

Alla elever har subjektiv rätt till elevvård. Elevvård är en verksamhet som bedrivs i syfte att främja och upprätthålla elevens studieframgång, hans eller hennes goda psykiska och fysiska hälsa samt sociala välbefinnande. Elevvården är både ett stöd för individen och för skolgemenskapen. Målet är att förebygga marginalisering. De som är knutna till elevvårdsverksamheten strävar efter att i tillräckligt god tid förebygga och upptäcka hinder för inläring, lindra inläringssvårigheter och förebygga problem.

I den förberedande undervisningen ägnas särskild uppmärksamhet åt att identifiera stödbehov hos eleverna i ett tidigt skede och stödåtgärder inleds genast när ett behov uppstår. Elevens stödbehov bedöms under den förberedande undervisningen i samråd med skolans elevvårdspersonal. Planeringen av stödet sker i samarbete med familjen. Tolkning ordnas vid behov.

I elevvården deltar rektor, lärare, skolkurator och personal inom skolhälsovård, anställda inom stadens socialvård samt alla de som ansvarar för inläring, välmåga och rehabilitering. Ett smidigt samarbete mellan lärare och elevvården samt ett förtroendeingivande samarbete mellan skola, hem och närmiljö främjar elevernas harmoniska tillväxt och utveckling samt säkerställer möjligheten till jämlikt lärande för alla. Styrgruppen för elevvård stöder verksamheten som sakkunnigorgan vid behov.

5.Handledningsverksamheten som stöd för studierna

Elevhandledning

Enligt läroplanen är elevhandledningens målsättning att stöda elevens tillväxt och utveckling så att eleven kan främja sina studiefärdigheter och sitt sociala mognande samt utveckla kunskaper och färdigheter som behövs för att planera framtiden. Syftet med elevhandledningen är att förebygga inlärningssvårigheter.

Vid planeringen av en övergång till den grundläggande utbildningen ska man försäkra sig om att tillräcklig information om elevens färdigheter och framsteg i den förberedande undervisningen går vidare till följande klass eller skola. Eleven och vårdnadshavaren ska i god tid ges möjlighet att bekanta sig med den kommande skolan vid skolbyte. Vid elevhandledningen ska man också fästa vikt vid att eleven och vårdnadshavaren har en uppfattning om kravnivå och möjligheter i de fortsatta studierna.

Elevhandledningen hjälper den unga invandraren och hans eller hennes familj att göra mer realistiska val. Det är av särskild vikt för de elever med invandrarbakgrund, som är integrerade i klasserna sju till nio med tanke på slutskedet i den grundläggande utbildningen och de fortsatta studierna. De som kommit till Finland mitt under den grundläggande utbildningen bör få utökad

handledning i sina studier, så att de får veta vilka följder deras val och beslut har. Samtidigt kan elevhandledningen också ge vårdnadshavarna konkreta och nödvändiga råd om hur de i sin tur bättre kan stöda barnets skolgång.

6. Olika lärmiljöer som stöd för lärandet

I den förberedande undervisningen utnyttjas lärmiljöer som ger möjlighet till upplevelser och aktiviteter samt mångsidiga studiemetoder. Varierande lärmiljöer erbjuder eleverna meningsfulla och mångsidiga möjligheter att använda språket i olika kommunikationssituationer. Olika situationer utvecklar elevens förmåga att fungera som enskild individ och som medlem av gemenskapen och ger färdigheter för livslångt lärande.

Lärmiljöerna orienterar eleven i vår kultur och främjar integreringen i närmiljön samt i det finländska samhället i vidare bemärkelse.

7. Undervisningen för elever i behov av stöd

När det under den förberedande undervisningen framgår att en elev behöver stöd för studierna, ska stödet ges åt eleven på det sätt som bäst passar hen. I den förberedande undervisningen ges eleverna vid behov stödundervisning, stödåtgärder inom elevvården eller specialundervisning på deltid. Om det stöd eleven får inte är tillräckligt, ska elevens behov av intensifierat eller särskilt stöd kartläggas enligt gällande läroplan för grundläggande utbildning.

Enligt lagen om grundläggande utbildning skall stödundervisning ges åt elever som tillfälligt blivit efter i undervisningen eller annars har behov av stöd. Åt elever med annan kultur- och språkbakgrund kan man ge stödundervisning antingen på svenska eller på elevens eget modersmål.

Bristfälliga kunskaper i svenska får dock inte vara skäl till specialundervisning. Svårigheter med språket kan vara svåra att skilja från egentliga inlärningssvårigheter, eftersom de test som används för kartläggning i allmänhet baserar sig på språkliga uppgifter. Enbart test som är anpassade för svenskspråkiga får alltså inte ligga till grund för ett konstaterande att en elev med

invandrarbakgrund har inlärningssvårigheter, utan samarbete med bl.a. hemspråklärare behövs vid utredningen.

Stödåtgärder antecknas i elevens studieprogram.

8. Samarbetet med förskoleundervisning och grundläggande utbildning

Integrering under den tid eleven är i förberedande undervisning i språkklass

Under den förberedande undervisningen integreras eleverna delvis i den grundläggande undervisningen i grupper som motsvarar deras åldersnivå eller i en årskurs lägre. Att placeras i en årskurs lägre kan vara motiverat för att öka elevens förutsättningar att inhämta tillräckliga språkkunskaper i grundskolan. På detta sätt får eleven extra tid, som kanske gynnar elevens fortsatta studier. Integreringen börjar i huvudsak i konst- och färdighetsämnena och så tidigt som möjligt i de ämnen där eleven har en stark grund sedan tidigare, som exempelvis i matematik eller i främmande språk. På detta sätt främjas integreringen i skolsamfundet och samhället, utvecklingen av de sociala språkkunskaperna och tillägnet av innehållet i läroämnena. Att integreras med jämnåriga stärker elevens helhetsutveckling. Integrering leder också till att eleven lär sig att ta ansvar för sin egen inlärning. Integrering förutsätter ett fortgående samarbete mellan den förberedande klassens lärare och lärarna i grundutbildningen. Skolans rektor ansvarar för att integrering förverkligas. Klassläraren ansvarar för eleven och undervisningen under de timmar hen är integrerad i klassen. Klassläraren förbereder klassen på att ta emot en ny elev och klassen kan utse vänelever för den nya eleven. Om möjligt fungerar språkklassens lärare som kompanjonlärare under inledningsskedet av integreringen.

9. Samarbetet mellan hem och skola

Utbildningsanordnaren skapar förutsättningar för samarbetet mellan hem och skola. Utgångspunkten för samarbetet är att parterna behandlas och respekteras lika och jämställt. Målet är att få till stånd en dialog som stödjer elevens växande och lärande.

I samarbetet mellan hem och skola beaktas familjernas språk- och kulturbakgrund. Vårdnadshavarna informeras om den finländska skolan och det finländska utbildningssystemet, läroplanen, elevbedömningen, undervisningsmetoderna och det individuella studieprogram som används i den förberedande undervisningen. Familjerna informeras om övergången till den grundläggande utbildningen och om möjligheterna till fortsatta studier efter den grundläggande utbildningen.

Mottagande av elever och föräldrar med annan språk- och kulturbakgrund

Att inleda skolgången är ett av de viktigaste skedena för ett invandrabarn i ett nytt land. Det berör inte bara barnet utan hela familjen. Innan den förberedande undervisningen inleds ordnas ett möte av bildningsdirektören (rektor), där eleven och elevens vårdnadshavare tillsammans med tolk träffar sin blivande lärare. Bildningsdirektören ger allmän information om stadens skolväsende. Vid samma tillfälle fylls en blankett med grunduppgifter för elevens studieprogram i. Vårdnadshavarna informeras om vad förberedande undervisning innebär och får information om läroplanen för den förberedande undervisningen.

Läraren informerar om elevens blivande skola, skolans verksamhetsidé och skolans rutiner. I mån av möjlighet ska eleven och vårdnadshavarna ges tillfälle att bekanta sig med skolan innan skolgången inleds.

Fortlöpande samarbete

Enskilda föräldrasamtal med vårdnadshavare till barn med annan språk- och kulturbakgrund ska i initialskedet av skolgången ske regelbundet flera gånger per läsår. Man bör använda sig av en auktoriserad tolk vid dessa tillfällen, om man inte är helt säker på att vårdnadshavarna behärskar språket helt. Under samtalen går man genom elevens studieprogram och för en dialog gällande elevens studier, samt diskuterar andra saker som har att göra med skolsituationen precis som man gör beträffande övriga elever. Till vanliga föräldramöten bjuds vårdnadshavare till elever med invandrabakgrund in i vanlig ordning. Också vid de här mötena kan man använda tolk.

Konflikthantering

Konflikter är en del av det dagliga livet. En bra skola är inte en konfliktfri skola, utan en skola där man löser konflikter genom samarbete. Det väsentliga är att man från första början tillsammans

med varje familj går in för att bygga upp en positiv relation baserad på en konstruktiv och öppen dialog. På så sätt lägger man grunder för en förtroendefull relation där det också är möjligt att ta upp konflikter. För elever med annan språk- och kulturbakgrund gäller givetvis samma principer som för vilken annan elev som helst.

Kulturella och religiösa orsaker kan ge upphov till konflikter mellan hemmet och skolan. Det är viktigt att i ett tidigt skede informera vårdnadshavarna om vilka rättigheter och skyldigheter eleven och vårdnadshavaren har, samt vilka disciplinära åtgärder som tillämpas. Vid konfliktsituationer i skolan tar man kontakt, via tolk, med vårdnadshavarna och bestämmer en tid för en träff så snabbt som möjligt. Under träffen försöker man i första hand nå en lösning på en konflikt genom en öppen dialog baserad på lyhördhet och respekt. Samtidigt försöker man få till stånd en gemensam handlingsplan. Det kan vara bra att synliggöra den finska lagstiftningen om medborgarnas rättigheter, FN:s deklaration om mänskliga rättigheter samt skolans egna regler. Vid svårare konflikter inkallas elevvården och socialväsendet.

10. Samarbetet med övriga instanser

När det kommer flera invandrarfamiljer samtidigt under en period, ordnas ett speciellt informationsmöte för dessa. Under detta möte informeras föräldrarna om det mesta de behöver veta när deras barn inlett sin skolgång i Finland. Tolkar för de olika språken är med på mötet. Närvarande på mötet är rektorn, språkklassläraren, bildningsdirektören, en representant från respektive hälsovård, tandvård och socialväsende. Sammankallare för detta möte är rektor.

I slutskedet av den förberedande undervisningen och alltid när eleven byter skola är läraren för den förberedande undervisningen ansvarig för att mottagande skola och lärare får tillräcklig information om eleven vid övergången.

11. Elevbedömningen och intyg

Bedömningen ska vara vägledande, sporrande och mångsidig. Elevens förutsättningar för självvärdering ska utvecklas. Med hjälp av bedömningen ges eleven i den förberedande undervisningen också en bild av kraven i den grundläggande utbildningen.

Vid bedömningen av olika läroämnen av elever med invandrabakgrund skall elevens bakgrund och de gradvis framskridande kunskaperna i svenska beaktas. I bedömningen av eleven skall mångsidiga och flexibla bedömningsmetoder som anpassats till elevens situation användas, så att hen kan visa sitt kunnande utan att avseende fästs vid eventuella brister i språket .

Elever och vårdnadshavare med ett annat modersmål än svenska ges i mån av möjlighet upplysningar om bedömningen på sitt eget språk med hjälp av tolk.

För elev som deltagit i modersmålsundervisningen för invandrare (hemspråk) ges ett skilt betyg eller intyg i slutet av läsåret liksom för slutbedömningen.

Inom den förberedande undervisningen bedöms eleverna verbalt i svenska enligt nivåskalan för språkkunskaper, miljö- och naturkunskap, matematik och de ämnen som de varit integrerade i. För bedömningen har ett intyg (bilaga) utarbetats som används inom den förberedande undervisningen både på de lägre och högre klasserna.

Studieprogrammet för en elev i undervisning som förbereder för den grundläggande utbildningen kan innehålla studier i olika läroämnen enligt lärokursen för den grundläggande utbildningen. Eleven kan få ett betyg över att ha slutfört ovan nämnda studier med godkänt vitsord genom att delta i en särskild examen (LGru 38 §).

Praktiska arrangemang vid skriftliga förhör och prov

Bedömningen av en elev med invandrabakgrund kan beroende av elevens språkkunskaper genomföras på olika sätt. Vid undervisningssituationer och prov kan man vid behov:

- Ge mera tid.
- Ge möjlighet till digitala hjälpmedel.
- Låt eleven använda käll- och läromedel som hjälp.
- Ge möjlighet till assistent.
- Göra individuella prov och uppgifter.
- Ha ett muntligt prov.
- Ge möjlighet till muntlig komplettering.

- Ge frågor också på modersmålet.
- Låt eleven svara på modersmålet.

Individuellt studieprogram

Kontaktuppgifter och bakgrund

Namn	Födelseid
Adress	Vårdnadshavare
Telefon	Hemland
Ankomst till Finland	Modersmål
Religion	Familj
Språkkunskaper i familjen	Kontaktperson i Finland

Hälsa

Har barnet genomgått hälsoundersökning i Finland?

Finns det något om hälsan skolan bör veta?

Allmänna mål

Att inhämta svenska språkets basordförråd och grundläggande strukturer så eleven gör sig förstådd i skolan, i sociala och vardagliga situationer.

Att få kännedom om den finlandssvenska kulturen.

Att främja en balanserad utveckling och en integrering i det finländska samhället.

Att ge beredskap för överföring till den grundläggande utbildningen.

Individuella mål

Tidigare skolgång (var, antal år, ämnen)

Prestationsnivå (ämnesvis, starka ämnen)

Studier i språkklassen

Integrering i den grundläggande utbildningen

Totala antalet veckotimmar

Stödåtgärder

Övrigt (dieter etc.)

Närpes den ____ / ____ 20____

Vårdnadshavarens underskrift

Lärarens underskrift

Uppgifterna i denna plan får delges andra instanser

Ja

Nej

*Undervisning som förbereder för
den grundläggande utbildningen*

Intyg

Elevens namn

Födelseid

Elevens färdigheter i:

	Utmärkta	Goda	Nöjaktiga	Svaga
Svenska				
<i>Lyssna och förstå</i>				
<i>Läsning</i>				
<i>Läsförståelse</i>				
<i>Kommunikation</i>				
<i>Språkets uppbyggnad</i>				
<i>Stavning</i>				
<i>Friskrivning</i>				
Matematik				
Omgivningslära				
Finska (A1-språk)				
Engelska (A2-språk)				
Religion/livsåskådningskunskap				
Bildkonst				
Slöjd				
Gymnastik				
Musik				
Huslig ekonomi				

Elevens anpassning till skolan:

	Mycket bra	Bra	Tillfredsställande	Bör förbättras
Följer skolans och klassens regler				
Tar ansvar för dina saker				
Följer med i undervisningen				
Visar hänsyn				

Tilläggsuppgifter: _____

Närpes ____ / ____ 20____

Klasslärare

Vårdnadshavare

<p>Färdighetsnivå A1</p>	<p>Begränsad kommunikation i de mest bekanta situationerna</p> <p>På A1-nivå klarar eleven av de mest begränsade och oftast återkommande personliga kommunikationssituationerna i vardagen. Eleven kan namnge bekanta ting samt känner igen bekanta ord och uttryck i tal och skrift. Eleven förstår korta anvisningar och bekanta ämnen i långsamt och vid behov upprepat tal. Med hjälp av bilder och tydliga nyckelord förstår eleven vad undervisningen och lärobokstexten handlar om. För att tillägna sig nya saker behöver eleven stöd på sitt eget språk.</p> <p>Eleven behöver mycket konkretisering och stöd av bilder samt tydligt och långsamt tal, upprepning och översättning för att förstå vissa delar av ämnet som behandlas. Eleven förstår lättare om talaren och sättet att tala är bekant.</p> <p>Eleven kan skriva bekanta ord och korta meningar. Eleven behöver mycket modeller och stöd samt ett givet ordförråd för att producera en kort muntlig eller skriftlig text.</p> <p>I fria sociala samtalssituationer behöver eleven mycket stöd av kontexten och situationsrelaterade ledtrådar för att förstå samtalsämnet.</p> <p>Elevens ålder, modersmålskunskaper och utbildningsbakgrund påverkar i vilken mån hen har allmänna kunskaper och strategisk förmåga att överskrida gränserna för sina språkkunskaper. Nivån på den mekaniska läs- och skrivförmågan påverkar också hurdana texter eleven har möjlighet att förstå och producera på A1-nivå.</p>	
	<p>Förmåga att kommunicera:</p> <p>I genuin kommunikation hänger hörförståelsen och talet nära samman med varandra. Ett samtal är ingen monolog, utan består av interaktion, där samtalspartnerna ska kunna reagera på varandras agerande. Det förutsätter hörförståelse och förmåga att tolka kommunikationssituationen. Vid en närmare analys av elevens kommunikativa färdigheter och i undervisningsplaneringen är det ibland nödvändigt att analysera de muntliga färdigheterna också som separata delområden.</p>	<p>Förmåga att tolka och producera texter:</p> <p>Förmågan att producera texter hänger alltid samman med förmågan att tolka texter, eftersom det inte går att producera texter utan modeller och utan att förstå olika textgenrer. Vid en närmare analys av elevens skriftliga färdigheter och i undervisningsplaneringen är det ibland nödvändigt att analysera de skriftliga färdigheterna också som separata delområden.</p>

	Hörförståelse	Muntlig framställning	Läsförståelse	Skriftlig framställning
A1 Elementär språkfärdighet stadd i utveckling	<p>* Förstår ord, fraser, korta uttryck, frågor, uppmaningar och anvisningar som anknyter till personliga angelägenheter, bekanta teman eller den aktuella situationen.</p> <p>* Uppfattar bekanta ord och uttryck i en längre talsekvens eller diskussion.</p> <p>* Förstår hur känslor uttrycks t.ex. med kroppen eller visuellt.</p> <p>* Behöver hjälp av sin samtalspartner för att förstå: flerspråkigt stöd och stöd på sitt eget språk, upprepning, långsammare tal, handrörelser.</p> <p>* Kan dra slutsatser med hjälp av bilder, situationen, icke-verbala signaler.</p> <p>* Uppfattar enskilda, bekanta ord i lärarens undervisning men kan inte tillägna sig undervisningens innehåll utgående från lärarens tal.</p>	<p>* Behärskar korta uttryck och fraser som anknyter till vardagliga kommunikationssituationer.</p> <p>* Kan berätta kort om sig själv och sin närmaste krets.</p> <p>* Kan svara på för hen själv viktiga frågor som anknyter till bekanta situationer och är relevanta med tanke på situationerna. Kan ställa frågor om situationerna i fråga.</p> <p>* Kan namnge bekanta ting och företeelser.</p> <p>* Kan utnyttja flerspråkiga, fysiska och visuella resurser, t.ex. låneord, gester, miner, handrörelser och figurer.</p> <p>* Uttrycker icke-verbalt eller genom sitt agerande att hen inte förstår.</p> <p>* Behöver mycket hjälp av sina samtalspartner. Att få och behålla ordet i en konversation lyckas inte utan samtalspartnerns stöd.</p> <p>* Talet kan innehålla många långa pauser, upprepningar och avbrott.</p>	<p>* Kan läsa och förstå ord, fraser, korta meningar och texter, t.ex. rubriker, text på tavlan (t.ex. läxa s. 34), skyltar och meddelanden som anknyter till bekanta ämnen och en bekant kontext.</p> <p>* Uppfattar bekanta ord och fraser, låneord, namn, tal och symboler i en längre text.</p> <p>* Kan söka information i bilder och utnyttja visuella ledtrådar.</p> <p>* Kan med hjälp av allmänna kunskaper, visuella ledtrådar, ordböcker, översättare och kommunikationspartner ta reda på rubrikernas betydelse i t.ex. lärobokstexter.</p> <p>*Förmågan att förstå obekanta ord är begränsad till och med i mycket förutsägbara sammanhang.</p> <p>* Läser och förstår också ett kort textutdrag mycket långsamt.</p>	<p>* Kan skriva språkets bokstäver och siffror med bokstäver.</p> <p>* Kan med några korta meningar berätta om sig själv och sin närmaste krets.</p> <p>* Kan namnge ting och företeelser skriftligt i till exempel bilder.</p> <p>* Skriver för det mesta med hela inlärd, för hen själv bekanta fraser och uttryck. Textproduktionen är i allmänhet även på A1-nivån mera omfattande än ordförrådet. Kan redan kombinera korta uttryck t.ex. genom att använda de vanligaste sätten att binda ihop ord och satser.</p> <p>* Texten är ofta knapphändig men exakt när det gäller inlärd fasta uttryck. Texten kan ändå innehålla många ofullständigheter.</p> <p>* Kan bygga upp innehåll i korta texter som berör vardag och skola, om hen får ett lämpligt ordförråd och mycket stöd med formuleringen.</p>

		<p>* Uttalet och ofullständiga språkstrukturer kan orsaka förståelseproblem.</p> <p>* Kan framföra ett kort, på förhand inövat anförande eller ställningstagande.</p>		<p>* Kan producera illustrerade berättelser, t.ex. tecknade serier, videor, animationer, enkla illustrerade instruktioner etc.</p>
Textkompetens på A1-nivå	<p>På A1-nivå är förmågan att producera och förstå texter i allmänhet mycket begränsad. Vid behandlingen av texter behövs mycket hjälp och handledning. På A1-nivå kan förmågan att tolka och producera texter utvecklas till exempel med hjälp av följande textgenrer ¹.</p> <p>Talat språk: Hälsningar och fraser som berör vardagen. Att kort presentera sig och berätta om sig själv, ställa och svara på frågor som anknyter till bekanta situationer, förstå enkla och situationsbundna anvisningar.</p> <p>Skrivna och visuella texter i skolan och på fritiden: Bild, schema, enkel illustrerad instruktion, tecknad serie, enkel och kort annons, reklam eller poster, skylt, tidtabell, läsordning, minneslapp, kort och vardagligt meddelande om ett bekant ämne.</p>			
<p>Hur utvecklas språkkunskapen från A1-nivå till A2-nivå:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Talet och skriften blir mer flytande och koherent. - Ordförrådet och innehållet i texterna ökar. - Det omedelbara behovet av samtalspartnerns eller lärarens stöd minskar. - Förståelsen ökar från att förstå enskilda ord och fraser till att förstå vissa huvudpunkter och längre sekvenser. 				

¹ Textgenrerna är endast riktgivande, eftersom textgenren i sig inte säger något om dess språkliga svårighetsgrad.

<p>Färdighetsnivå</p> <p>A2</p>	<p>Grundförutsättningar för direkt socialt umgänge samt kort redogörelse</p> <p>På A2-nivå klarar eleven av kommunikationssituationer som anknyter till skolans dagliga rutiner. Eleven kan använda de vanligaste fraserna, förstår återkommande anvisningar och uppgiftsbeskrivningar. Eleven kan kort skriva och samtala om bekanta och situationsbundna ämnen. För att eleven ska förstå måste talet vara långsamt och tydligt eller ämnet bekant. Då läraren stödjer sin undervisning med konkretiserande metoder förstår eleven ämnet och sporadiska detaljer i den. Med hjälp av rubriken och bilder förstår eleven enskilda detaljer i en lärobokstext. För att tillägna sig nya saker behöver eleven mycket stöd. Eleven kan uttrycka sig om hen förstår budskapet i det hen läser eller hör och kan vid behov ställa preciserande frågor. Eleven behöver mycket modeller och stöd för att öva sig att tala och skriva. Elevens språkkunskaper begränsar valet av ämne att tala eller skriva om. Eleven behöver handledning i vad man ska fästa uppmärksamhet vid då man lyssnar till eller läser en text. I fria sociala situationer har eleven svårt att förstå andra elevers tal, om talet inte konkret anknyter till situationen eller sammanhanget. Elevens ålder, modersmålskunskaper och utbildningsbakgrund påverkar i vilken mån hen har allmänna kunskaper och strategisk förmåga att överskrida gränserna för sina språkkunskaper. Nivån på den mekaniska läs- och skrivförmågan påverkar också hurdana texter eleven har möjlighet att förstå och producera på A2-nivå.</p>
---	--

	<p>Förmåga att kommunicera:</p> <p>I genuin kommunikation hänger hörförståelsen och talet nära samman med varandra. Ett samtal är ingen monolog, utan består av interaktion, där samtalspartnerna ska kunna reagera på varandras agerande. Det förutsätter hörförståelse och förmåga att tolka kommunikationssituationen. Vid en närmare analys av elevens kommunikativa färdigheter och i undervisningsplaneringen är det ibland nödvändigt att analysera de muntliga färdigheterna också som separata delområden.</p>	<p>Förmåga att tolka och producera texter:</p> <p>Förmågan att producera texter hänger alltid samman med förmågan att tolka texter, eftersom det inte går att producera texter utan modeller och utan att förstå olika textgenrer. Vid en närmare analys av elevens skriftliga färdigheter och i undervisningsplaneringen är det ibland nödvändigt att analysera de skriftliga färdigheterna också som separata delområden.</p>
--	--	--

	Hörförståelse	Muntlig framställning	Läsförståelse	Skriftlig framställning
<p>A2 Grund- läggande språkfärdighet</p> <p>stadd i utveckling</p>	<p>* Förstår situationsbundet tal om ämnen som är bekanta eller viktiga för hen.</p> <p>* Uppfattar ämnet i en diskussion och märker när ämnet byts.</p> <p>* Uppfattar ämnesområdet och enstaka detaljer i lärarens undervisning. Behöver handledning i vad det lönar sig att fästa uppmärksamhet vid. Förståelsegraden beror på hur bekant ämnet är.</p> <p>* Förstår enstaka detaljer och kan namnge huvudpersonerna i en kort och tydlig berättelse.</p> <p>* Förstår dialogen i en tecknad serie eller en film med stöd av bilderna.</p> <p>* Kan tolka samtalspartnerns</p>	<p>* Kan berätta om sig själv, sin närmaste krets och livsmiljö samt dagliga händelser och kan i en kommunikationssituation reagera på det som samtalspartnerna säger.</p> <p>* Kan kommunicera även om svårare ämnen, om hen har bekantat sig med ämnesområdet, övat sig att berätta och om kommunikationssituationen stödjer kommunikationen.</p> <p>* Kan uttrycka grundkänslor, förnimmelser, tankar och åsikter.</p> <p>* Kan förtydliga sitt budskap med gester.</p> <p>* Klarar sig i vardagliga, ofta förekommande personliga kommunikationssituationer.</p> <p>* Kan samtala om bekanta ämnen. Behöver samtalspartnerns hjälp för att</p>	<p>* Förstår enstaka detaljer i text som handlar om bekanta ämnen. Behöver handledning i vad man ska fästa uppmärksamhet vid i texten.</p> <p>* Kan söka information i bilder och utnyttja visuella ledtrådar i en multimedial textmiljö.</p> <p>* Kan lokalisera och jämföra enskilda uppgifter och hitta ny lätt förutsebar information om bekanta ämnen i välstrukturerade texter på några stycken.</p> <p>* Kan härleda obekanta ords betydelse på basis av deras språkdräkt och kontexten.</p> <p>* Det kan gå långsamt att läsa och förstå också ett kort textutdrag.</p>	<p>* Kan skriva korta meddelanden som anknyter till vardagliga, bekanta och relevanta situationer.</p> <p>* Kan skriva texter om bekanta ämnen, även om innehållet kanske ännu inte är så mångsidigt. Behöver mycket stöd, modeller och givna ord som stöd för skrivandet.</p> <p>* Språket kan vara relativt idiomatiskt i texter som handlar om bekanta ämnen.</p> <p>* Kan producera illustrerade berättelser, t.ex. tecknade serier, videor, animationer, instruktioner.</p>

	<p>känslouttryck.</p> <p>* Behöver hjälp av sin samtalspartner: lugnt och tydligt tal, upprepning.</p>	<p>hålla igång diskussionen.</p> <p>* Kan ställa frågor om bekanta ämnen,</p> <p>svara på frågor samt be samtalspartnern förklara eller upprepa.</p> <p>* Talet är tidvis flytande men olika slags avbrott är mycket vanliga.</p> <p>* Uttalet och ofullständiga språkstrukturer kan ibland orsaka förståelseproblem.</p>		
--	--	---	--	--

<p>Textkompetens på A2-nivå</p>	<p>På A2-nivå växer textrepertoaren och uttrycksförmågan utvecklas. Hjälpt och handledning behövs vid behandlingen av texter. På A2-nivå kan förmågan att tolka och producera texter utvecklas till exempel med hjälp av följande textgenrer².</p> <p>Talat språk: Att berätta om sig själv och sin närmaste krets, vardagliga sociala situationer, korta instruktioner, bildstödd/konkretiserad undervisning, pardiskussion, berättelse, reklam, muntlig presentation illustrerad med bilder.</p> <p>Skrivna texter: Återkommande uppgiftsbeskrivningar och instruktioner, anteckningar, definitioner, rubriker, bilder och huvudpunkter i lärobokstexter som behandlats under handledning, bild, schema, diagram, beskrivning, enkel och kort annons, reklam eller poster, tidtabell, läsordning, minneslapp, dagbok, kort och vardagligt meddelande, saga, dikt, berättelse, tydlig faktatext.</p> <p>Medier: Kort nyhet, reklam, tecknad serie, texter i sociala medier och olika meddelandetjänster.</p>
<p>Hur utvecklas språkkunskapen från A2-nivå till B1-nivå:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kommunikationen löper småningom bra också i oförutsedda situationer. - Förmågan att ta initiativ i en diskussion utvecklas. - Kunskapen om olika textgenrer ökar. - Lär sig att förstå, samtala och skriva om ämnen som inte direkt anknyter till det egna livet eller livsmiljön. - Kan delta i en diskussion eller gruppsituation med flera personer. - Kan variera sitt uttryckssätt och uttrycker sig mer sammanhängande. 	

² Textgenrererna är endast riktgivande, eftersom textgenren i sig inte säger något om dess språkliga svårighetsgrad.